

EINDVERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet op de Loterijbelasting.

Nadat het voorlopig verslag der commissie aan de Regering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Het verheugt de ondergetekenden, dat zeer vele leden met voldoening hebben kennis genomen van het voorliggende wetsontwerp. Ook de ondergetekenden achten het van groot belang, dat naar eenvoudig te hanteren criteria ordening zal worden gebracht in de onoverzichtelijke situatie, welke thans bestaat op het stuk van de belastingheffing over de voordelen uit loterijen en kansspelen. In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp hebben zij reeds gesteld, dat het voor de hand ligt, dat al deze voordelen, indien zij buiten het verband van een bedrijfs- of beroepsuitoefening zijn verkregen, onder een zelfde noemer worden gebracht.

Dat bij invoering van de voorgestelde loterijbelasting tevens een einde zal komen aan de veelal bestaande onzekerheid omtrent de vraag of een voordeel uit een bepaalde prijsvraag of kansspel al dan niet als „andere opbrengst van arbeid” onder de inkomstenbelasting valt, achten ook de ondergetekenden een belangrijk voordeel.

Naar aanleiding van de bij velen der vorenbedoelde leden gerezen vraag, of in een aantal gevallen de belastingdruk niet zou kunnen leiden tot de noodzaak de uitgeloopte prijzen te verhogen, merken de ondergetekenden op, dat zulks in een aantal gevallen niet uitgesloten moet worden geacht, zij het, dat de kans daarop is verkleind, nu het tarief van de belasting bij nota van wijziging is teruggebracht van 20 tot 15 pct. Zou evenwel aan een verhoging van de prijzen niet kunnen worden ontkomen, dan zou dit inderdaad tot gevolg kunnen hebben, dat het netto-resultaat ten bate van het goede doel, waarvoor de loterij wordt gehouden, zal verminderen. Deze vermindering zal echter nooit zodanig kunnen zijn, dat per saldo niet meer zou worden voldaan aan het in de praktijk veelal gestelde vereiste, dat ten minste 60 pct. van de bruto-opbrengst van de loterij aan het daarmee beoogde doel ten goede moet komen. De eventuele noodzaak tot verhoging van de prijzen is trouwens inherent aan een loterijbelasting en dient te worden verdisconteerd bij het afwegen van de voordelen van het introduceren van de thans voorgestelde bescheiden belasting en het achterwege laten daarvan.

Anderzijds betwijfelen deze leden, of de voorgestelde regelingen wel ver genoeg gaan, nu de voordelen uit loterijen en prijsvragen, welke in het kader van een bedrijfs- of beroepsuitoefening worden ontvangen, nog als winst voor de heffing van de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting belastbaar zullen blijven. Deze leden brengen in dit verband naar voren, dat de winnaars in deze gevallen toch niet hun beloning vinden in de gewonnen prijs, maar dat ook hier de prijs als een toevallige buitenkans wordt gevoeld. Naar het oordeel van de ondergetekenden is er evenwel alle aanleiding, bij de belastingheffing onderscheid te maken tussen de voor-

delen uit loterijen en prijsvragen, welke in een bedrijfs- of beroepsuitoefening worden ontvangen, en die, welke daarbuiten worden verkregen.

De algemene conceptie toch van het fiscale winstbegrip brengt mede, dat alle voordelen, die uit bedrijf of beroep voortvloeien, deel uitmaken van de winst, waarbij met name de vraag, of deze voordelen al dan niet als een beloning kunnen worden gezien, zonder betekenis is. Dit winstbegrip zou derhalve geweld worden aangedaan, als op de door de leden naar voren gebrachte grond de voordelen uit loterijen en prijsvragen, welke in het kader van een bedrijfs- of beroepsuitoefening worden ontvangen, voor de inkomsten- of vennootschapsbelasting onbelast zouden worden verklaard.

Naar aanleiding van hetgeen de hier aan het woord zijnde leden vervolgens naar voren brengen met betrekking tot de premies van premieleningen, zij het volgende opgemerkt. In het kader van de bepalingen omtrent de opbrengst van vermogen vallen deze premies onder de heffing van de inkomstenbelasting. Deze benadering is geenszins uitzonderlijk. Immers, ook maatschappelijk gezien maken de premies deel uit van de vergoeding, welke de schuldenaar voor het gebruik van het ter beschikking gestelde vermogen uitkeert, ook al wordt die vergoeding op een andere wijze verdeeld dan bij een geldlening met een uitsluitend vaste rente het geval is.

Uit het vorenstaande volgt, dat de ondergetekenden een wijziging van het wetsontwerp, waardoor de premies van premieobligaties en de prijzen van loterijen en kansspelen, ontvangen in het kader van een bedrijf of beroep, buiten de heffing van de inkomsten- en vennootschapsbelasting zouden zijn gebracht en slechts belastbaar gesteld zouden zijn voor de heffing van de loterijbelasting, niet juist zouden hebben geacht.

Met betrekking tot de gedachtengang van vele andere leden, dat de voorgestelde loterijbelasting zeer sterk het karakter zou hebben van een belasting op vermogensvermeerderingen, merken de ondergetekenden op, dat een dergelijke ver strekende betekenis aan de loterijbelasting bepaald niet mag worden toegeschreven. Het motief toch, dat heeft geleid tot het voorstel, een loterijbelasting in te voeren, is geen ander dan ordening te brengen in de fiscale behandeling van als toevallige buitenkans verkregen voordelen, die nu of aan een inhouding van 15 pct. zijn onderworpen of belast worden naar het progressieve tarief van de inkomstenbelasting of onbelast blijven. Als een eerste introductie van een vermogenswinstbelasting kan de voorgestelde loterijbelasting dan ook in genen dele worden gezien. Wat het introduceren van een vermogenswinstbelasting betreft, zij er trouwens op gewezen,

dat de Minister van Financiën en de eerste ondergetekende in paragraaf 2 van de Nota inzake de algemene herziening van de belastingwetgeving (Zitting 1959—1960 — 5380, 6000, nr. 9) hebben uiteengezet om welke redenen zij van oordeel zijn, dat een belasting naar de waardevermeerderingen van vermogen niet aan ons belastingstelsel dient te worden toegevoegd.

Verscheidene leden vergelijken het percentage, dat aan loterijbelasting zal worden geheven, met de bedragen, welke aan inkomstenbelasting dan wel vennootschapsbelasting plegen te worden geheven, en vragen zich dan af, of bij de behandeling van het wetsontwerp inzake de loterijbelasting niet een te grote waardering tot uiting is gekomen voor het arbeidsloos inkomen. Zulks is evenwel geenszins de bedoeling van de ondergetekenden geweest. Met het invoeren van de loterijbelasting toch wordt — zoals in het vorenstaande reeds is opgemerkt — slechts beoogd een aantal als toevallige buitenkans verkregen voordelen aan een gelijk fiscaal regime te onderwerpen. Daarvoor is de keuze gevallen op een, naar haar opzet, eenvoudige belasting, welke een verscheidenheid van soms grote, maar in het merendeel der gevallen bescheiden prijzen naar een — aanvankelijk op 20 pct. voorgesteld, doch nu toe 15 pct. teruggebracht — forfaitair tarief zal treffen.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

De commissie van rapporteurs heeft gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer haar eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 22 augustus 1961.

DIEPENHORST
VAN DER WAERDEN
VIXSEBOXSE
VAN RIEL
VAN MEEUWEN.